

O krizi umění

Jean Clair, *La responsabilité de l'artiste* (Zodpovědnost umělce), Paris, Gallimard, 1997, 146 stran.

Philippe Dagen, *La haine de l'art* (Nenávist k umění), Paris, Grasset, 1997, 252 stran.

Yves Michaud, *La crise de l'art contemporain* (Krise současného umění), Paris, PUF, 1997, 288 stran.

Přesto, že se současné umění nachází v krizi, totéž se nedá říci o vydavatelské aktivitě, která tento jev doprovází. Z esejů, které se v poslední době této tematice věnují, byly od září do prosince 1997 už tři opětovně vydány. Jsou to: *La responsabilité de l'artiste* od Jeana Claira, *La haine de l'art* od Philippa Dageny a *La crise de l'art contemporain* od Yvese Michauda. V oblasti, kterou tato díla popisují jako zasaženou krizí, jde o hodně ojedinělou okolnost na to, aby se dala nějak hodnotit. Zdá se, že pozornost čtenářů, kterou debata přitáhla, dokazuje skutečný zájem - hodně vzdálený lhostejnosti k současnému umění, kterou s oblibou zdůrazňují různí autoři.

Jednotlivá stanoviska jsou od otevření diskuze v roce 1992 ve sloupcích časopisu *Esprit* dobře známa. Na jedné straně jsou to ta, která tvrdí, že současná umělecká tvorba se stala doménou bůhvíčeho, na druhé straně ta, která obhajují současné umění proti jeho nactiutřačům. V prostředí tohoto sporu starých a moderních ukazují Clairovy, Dagenovy a Michaudovy eseje zájem rozkrýt téměř kompletní škálu stanovisek této debaty, za prvé stanovisko „proti“, za druhé stanovisko „pro“ a konečně za třetí neutrální pohled na věc.